ខ្មោចលង

សេរីការ

មេបនរបបក្តុំពេញ គំរាមដល់គណបក្សប្រឆាំងថា បើអន្តរជាតិ ដាក់គំនាបសេដ្ឋកិច្ចមកលើកម្ពុជា ខ្លួននឹងកម្ទេចបន្តែមទៀតគណបក្សប្រឆាំង។ សួរថា តើកម្ទេចបែបណាតទៅទៀត បើសព្វថ្ងៃ អង្គការជាផ្លូវការ នៃគណបក្សប្រឆាំង នៅក្នុងស្រុកខ្មែរ ក្រៅមេបននេះ សម្លាប់បាត់រួចទៅហើយ ? ដូច្នេះការគំរាមនេះ វាហាក់បីដូចជា មេបននេះ កំពុងខ្មោចលងហើយខឹង ឬ ខ្លាចខ្មោច ស្រែកឡងឡាងប្រាប់គេឯងថា ខ្លួនចង់ បន្តសម្លាប់ខ្មោចថែមទៀត បើខ្មោចនោះ វាចេះតែតាមមកលងខ្លួនរៀងរាល់រាត្រី។ ខ្មោចតាមលង វាអាចជារឿងពិតនៅក្នុងអារម្មណ៍ របស់មេបននេះ ព្រោះនៅក្នុងស្មារតី របស់ខ្លួន វាដឹងច្បាស់ថាខ្លួន ជាឃាតការនយោបាយ សម្លាប់គណបក្សប្រឆាំង និងសេរីភាព នៃប្រជាពលរដ្ឋដោយបំពានច្បាប់។ ការដឹងខ្លួនដូច្នេះ វានាំឱ្យខ្លួនភ័យខ្លាច ព្រលឹងខ្មោច ដែលវាតាមលងខ្លួនជានិច្ច។ ដូច្នេះ មេបននេះ ពុំអាចដេកស្លប់បាននោះឡើយ, ល្អីកណាតែខ្លួន ធ្វើបុណ្យ បួងសួងសុំឱ្យ ព្រលឹងលទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យឈ្នះឈ្នះ មកការពារខ្លួន ទើបរកឃើញ ចិត្តស្លប់បាន។ មិនមែនធ្វើស្តូប « ឈ្នះឈ្នះ » សំរាប់ដឹងគុណឃួននោះឡើយ ព្រោះវាជាសំណង់ នៃការអាម៉ាស់ដល់ប្រជាជាតិខ្មែរ ដែលនាំឱ្យចិត្ត នៃមេបននោះ ស្ថិតនៅហានខ្មោចជានិច្ច។

ហេតុនេះឯង បានជាមនុស្សនោះ មានចិត្តជ្រមួលនឹងអំពើ ឃាតកម្មជានិច្ច។

ម្យ៉ាងមួយទៀត មេបាននោះ គាត់ខ្លាចខ្មោច រហូតរត់រកព្រះ ស្វែតច័ត្រ នៃព្រះមហាក្សត្រ សំរាប់យកមកបាំងការពារខ្មោច ព្រោះ គាត់ មានជំនឿថា ខ្លួនពាក់ងារជា « សម្តេចតេជោ » អាចមានឫទ្ធិពេញសិទ្ធិ អាចទៅជ្រកកោនក្រោមឆាយា នៃព្រះ ស្វែតច័ត្រ ដូចព្រះរាជបាន។ ទង្វើនេះ ក៏វិតតែបង្ហាញថា មនុស្សខ្លាំងនោះ តាមពិតជាមនុស្សកំសាកបំផុត មិនដែល ហ៊ានទទួលខុសត្រូវចំពោះសកម្មភាពរបស់ខ្លួន។ សព្វថ្ងៃ គាត់ ទុកឃួន ជាអ្នកមានគុណលើគាត់, ប្រើព្រះមហាក្សត្រ ធ្វើជា ខែល ការពារអំពើទុច្ចរិត របស់គាត់ និង យកចិនកុម្មុយនិស្ត ជាធានាគារ សំរាប់ខ្ចីលុយ សំរាប់យកមកចាយខ្ចះខ្ចាយ ដើម្បី ពង្រីងអំណាច នៃបនគាត់។ គំនិត នៃការការពារសន្តិភាព ស្តាពរ របស់គាត់ វាគ្រាន់តែជា អំពើប្រឆាំងនឹងប្រយោជន៍ ជាតិតែប៉ុណ្ណោះ។ គំនិតល្អ សំរាប់ជាតិ គឺត្រូវ គេគោរពដោយ មេត្រីភាព មិនមែន យកការគំរាមមកបង្ខំឱ្យគេជឿបាននោះ ឡើយ។ ដូច្នោះឯង បានជាខ្មោចនៅតែតាមលងគាត់ជានិច្ច ព្រោះព្រលឹងជាតិ ពុំអាចមានមេត្រីភាព ជាមួយមនុស្សប៉ំផ្លាញ ជាតិបានទេ។ មេបាននោះ ដែលតាំងខ្លួនជាមេទ័ព គួរចងចាំ នូវបាវចៈនាយោធាថា : ការងារ សម្រាប់ធ្វាប់ ; កិត្តិយស ជា ផ្លូវ នៃការណែនាំ៕